

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Vaag op og slaa paa dine Streng

Citation: Kingo, Thomas: "Vaag op og slaa paa dine Streng", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 385. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo03val-shoot-workid98064.pdf> (tilgaaet 29. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

Den Syvende Morgen-Sang. (Melodien findis paa dend 30. og 31. Side)

1.

Vaag op og slae paa dine Streng,
Siung mig en deylig Morgen-Sang,
O kiære Siæl, stat op af Senge:
Gjør med din Tak en Himmegang:
Gjør Vold oppaa den Stjerne-borg,
Og glem saa lunge Verdens Sorg.

2.

Vel an! jeg vil til Himlen stige,
Langt fra min Jorde-klimp og Krop,
Mit Borgerskab er i GUds Rige,
Der stunder jeg og daglig op,
Lov, Priis og Tak i tusind Tal,
Skee GUD i høyen Himmel-Sal.

* 386

3.

Jeg har ey andet dig at give,
End kun mit blotte Hierte-Tak,
Ald anden Gierning her i Live
Dend er at yde alt for Lak:
Men mine Suk du ey forsmaar,
Og Graaden som i Øyne staar.

4.

Nu vogned jeg og slap af Leye,
GUD gjorde det jeg sov i Fred,
Jeg derfor vil mod Jorden neye
Og kysse HERrens Foode-fied!

Jeg dulmed vel i Mørkheds Land,
Blev dog betient af GUd og Mand.

5.

Nu seer jeg Soolen at optræde,
Sin Buegang med Lyst at gaa,
O GUd, hvad overvættis Glæde
Jeg daglig kand i Hiertet faa,
At Christ Retfærdighedens Sool
Hand har i mig et Skinne-bool.

6.

Lad, JEsu, flux dit Lyvs oprinde
I mig, at jeg, som Lyvsens Barn,
Ey lader mig af Verden blinde
Og snæris udi Satans Garn:
Lad Kiødsens Lyst i mig ud-døe,
Og tænke paa mit Kiød er Høe.

*
– 387

7.

De dødelige Skud og Pile,
Som Satan hærde i min Synd,
Er fløyen over tusind Mile,
Og hafde mod mig ingen Fynd:
Paa min Dørstolpe JEsu Blood
Mod Morderen sig finde lood.

8.

Nu veed jeg vel at Satan ikke
Skal udi Dag forsømme sig,
At hand mig kand i Hælen stikke,
Og slaa med Tungen hemmelig,
Men GUd gjør du mit Ansigt stift,
At jeg kand lee ad hendis Gift.

9.

Skal Siugdom, Sorrh og Ulykke,
Skal Armod eller Fattigdom
Mig efter HERrens Ville trykke,
Lad dog min Troe ey stødis om:
Men giv mig med Taalmodighed
At gjøre HERrens Kalk beskeed.

10.

Velsigne, GUD, udaf det Høye
Mit Arbeyd og min sure Sved,
Lad mig med Satans Kalv ey pløye;
Af andris Blood gjør mig ey feed:
Viis mig den Vey hvor jeg skal gaa,
Udi GUDs Frygt mit Brød at faa.

*
– 388

11.

Bevar hos os din reene Lære,
Elsk paa din Viingaard jdelig,
Lad os af Ordet Frugter bæere
I Kierlighed, en hver for sig,
Lad Kirkens Fiender see sin Harm
Paa os din Hiord udi din Barm.

12.

GUD legge Hæder, Priis og Ære
Paa KONGEN overflødelig,
Lad ham, som David Krunen bæere,
Bøyy selv hans Hierte efter dig:
Raadfør du selv hans høye Raad
At deris Verk gaar vel i Traad.

13.

Vort gandske Land, og begge Riger
Omskands, O GUD! med Fred og Roo;
Gjør alle dem, som os bekriger,
Til vore Fødders Træde-broo:
Gjør Luften sund og Jorden feed,
Omkrone den med Frugtbarhed.

14.

Velan! Jeg til mit Kald mig giver
Og fanger nu min Gierning an,
Min GUD mig end saa naadig bliver
Som hand i ald min Tiid er van,
Hand tager Haanden med mig i,
Og med sin Aand staar trolig bj.

*
- 389

15.

Jeg vil dog ey paa Verden bygge,
Om Lykken end vil med mig staa
Men alt som Dagen sig mon rygge,
Vil jeg min Siæl alt minde paa,
At Glasset rinder, Tjden gaar,
Og Ævigheden forreستاar.

16.

Saa skal jeg i GUDs Frygt fuldende
Min torne-fulde Levnets Gang
Sin Aand skal GUD i Hiertet sende
Udi min sidste Aandefang!
Skiul da, O Jord! min syndig Krop
Mens Siælen følger Engle-trop.